Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 19. januarja 2016*

„Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg projektov za plinsko izolirane stikalne naprave — Sklep, sprejet po tem, ko je Splošno sodišče razglasilo delno ničnost prvotne odločbe — Globe — Obveznost obrazložitve — Načelo dobrega upravljanja — Pravica do obrambe — Enako obravnavanje — Sorazmernost — Napaka pri presoji — Izhodiščni znesek — Teža prispevka h kršitvi — Odvračalni množitelj“

V zadevi T-409/12,

Mitsubishi Electric Corp. s sedežem v Tokiu (Japonska), ki jo zastopajo R. Denton, J. Vyavaharkar, R. Browne, L. Philippou, M. Roald, J. Robinson, solicitors, in K. Haegeman, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata N. Khan in P. van Nuffel, agenta,

tožena stranka,

zaradi, primarno, tožbe za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2012) 4381 final z dne 27. junija 2012 o spremembi Odločbe Komisije C(2006) 6762 final z dne 24. januarja 2007 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] (zdaj člen 101 Pogodbe o delovanju Evropske unije) in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva COMP/39.966 – Plinsko izolirane stikalne naprave – Globe) v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, in, podredno, zaradi predloga za spremembo člena 1 tega sklepa tako, da se odpravi oziroma zniža globa, ki je bila naložena tožeči stranki;

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi H. Kanninen, predsednik, I. Pelikánová (poročevalka), sodnica, in E. Buttigieg, sodnik,

sodna tajnica: S. Spyropoulos, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 21. aprila 2015,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka, japonska družba Mitsubishi Electric Corp., deluje v različnih sektorjih, med drugim na področju plinsko izoliranih stikalnih naprav (v nadaljevanju: GIS). Njeno dejavnost na področju GIS je med oktobrom 2002 in aprilom 2005 opravljalo skupno podjetje TM T & D Corp., v katerem sta imeli z družbo Toshiba Corp. vsaka v lasti polovico delnic in ki je prenehalo delovati leta 2005.

2 Komisija Evropskih skupnosti je 24. januarja 2007 sprejela Odločbo C(2006) 6762 final v zvezi s postopkom izvajanja člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/F/38.899 – Plinsko izolirane stikalne naprave) (v nadaljevanju: odločba iz leta 2007).

3 Komisija je v odločbi iz leta 2007 ugotovila enotno in trajajočo kršitev člena 81 ES in člena 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru na trgu GIS v Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) med 15. aprilom 1988 in 11. majem 2004 ter je naslovnikom navedene odločbe naložila globe, ki jih je določila v skladu z metodologijo, opisano v Smernicah o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 15(2) Uredbe št. 17 in členom 65(5) Pogodbe ESPJ (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 171, v nadaljevanju: Smernice o načinu določanja glob) ter v obvestilu Komisije o imuniteti pred globami in zmanjševanju glob v primerih kartelov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 155).

4 Kršitev, na katero se je nanašala odločba iz leta 2007, je bila sestavljena iz treh osrednjih elementov:

— sporazuma, ki je bil podpisan 15. aprila 1988 na Dunaju (v nadaljevanju: sporazum GQ), katerega predmet je bil dodeljevanje projektov GIS po dogovorjenih pravilih po vsem svetu zaradi ohranitve kvot, ki so pretežno odražale tržne deleže, ocenjene na podlagi preteklih obdobij; sporazum, ki se je uporabljal po celem svetu, razen v Združenih državah, v Kanadi, na Japonskem in v 17 zahodnoevropskih državah, je temeljil na dodeljevanju „skupne japonske kvote“ japonskim proizvajalcem in „skupne evropske kvote“ evropskim proizvajalcem;

— vzporednega dogovora (v nadaljevanju: skupni dogovor), v skladu s katerim so bili projekti v zvezi z GIS na Japonskem in v državah evropskih članic kartela (v nadaljevanju: matične države) na eni strani rezervirani za japonske oziroma evropske članice kartela, projekti v zvezi z GIS v drugih evropskih državah pa so bili na drugi strani prav tako rezervirani za evropsko skupino, ker so se japonski proizvajalci zavezali, da ne bodo dajali ponudb za projekte GIS v Evropi; vendar je morala biti japonska skupina v zameno za to zavezo obveščena o teh projektih in ti so morali biti vračunani v „skupno evropsko kvoto“, določeno s sporazumom GQ (v nadaljevanju: obveščanje in vračunavanje);

— sporazuma, podpisanega na Dunaju 15. aprila 1988, naslovljenega „E-Group Operation Agreement for GQ-Agreement“ (v nadaljevanju: sporazum EQ), ki so ga podpisali člani evropske skupine evropskih proizvajalcev in katerega namen je delitev projektov v zvezi z GIS, dodeljenih navedeni skupini na podlagi dogovora GQ.

5 Komisija je v členu 1 odločbe iz leta 2007 ugotovila, da je tožeča stranka pri kršitvi sodelovala od 15. aprila 1988 do 11. maja 2004.

6 Za kršitev, navedeno v členu 1 odločbe iz leta 2007, je bila tožeči stranki v členu 2 odločbe iz leta 2007 naložena globa 118.575.000 EUR, od tega je bila za plačilo 4.650.000 EUR, kar je ustrezalo kršitvi, ki jo je storila družba TM T & D, odgovorna solidarno z družbo Toshiba.

7 Tožeča stranka je 18. aprila 2007 vložila tožbo zoper odločbo iz leta 2007.

8 Splošno sodišče je s sodbo z dne 12. julija 2011, Mitsubishi Electric/Komisija (T-133/07, ZOdl., EU:T:2011:345), tožbo na eni strani zavrnilo v delu, v katerem se je nanašala na razglasitev ničnosti člena 1 odločbe iz leta 2007. Na drugi strani je člen 2(g) in (h) odločbe iz leta 2007 razglasilo za ničen v delu, v katerem se je nanašal na tožečo stranko, in sicer zato, ker je Komisija kršila načelo enakega obravnavanja s tem, da je v okviru izračuna globe za tožečo stranko izbrala drugačno referenčno leto, kot tisto, ki ga je izbrala za evropske udeležence pri kršitvi.

9 Tožeča stranka je 22. septembra 2011 pri Sodišču vložila pritožbo zoper zgoraj v točki 8 navedeno sodbo Mitsubishi Electric/Komisija (EU:T:2011:345).

10 Komisija je 15. februarja 2012 tožeči stranki poslala dopis o ugotovljenih dejstvih, v katerem je bilo navedeno, da namerava sprejeti novo odločbo o naložitvi globe (v nadaljevanju: dopis o ugotovljenih dejstvih). Komisija je predstavila dejstva, ki so bila po njenem mnenju upoštevna za izračun te globe ob upoštevanju zgoraj v točki 8 navedene sodbe Mitsubishi Electric/Komisija (EU:T:2011:345).

11 Tožeča stranka je 16. marca 2012 predložila svoje pripombe o dopisu o ugotovljenih dejstvih.

12 Med zastopniki tožeče stranke in ekipo Komisije, zadolženo za to zadevo, je 8. junija 2012 potekal sestanek.

13 S Sklepom Komisije C(2012) 4381 final z dne 27. junija 2012 o spremembi odločbe iz leta 2007 v delu, v katerem sta bili naslovnici tožeča stranka in družba Toshiba (Zadeva COMP/39.966 – Plinsko izolirane stikalne naprave – Globe) (v nadaljevanju: izpodbijani sklep), je bil člen 2 odločbe iz leta 2007 spremenjen tako, da sta mu bili dodani točki (g) in (h). S točko (g) je bila tožeči stranki kot edini odgovorni naložena globa v višini 74.817.000 EUR. S točko (h) je bila tožeči stranki naložena globa v višini 4.650.000 EUR, za plačilo katere sta bili solidarno odgovorni z družbo Toshiba.

14 Da bi odpravila neenako obravnavanje, ki ga je Splošno sodišče grajalo v zgoraj v točki 8 navedeni sodbi Mitsubishi Electric/Komisija, (EU:T:2011:345), se je Komisija v izpodbijanem sklepu oprla na skupni promet GIS v letu 2003. Ker je v tem letu dejavnost na področju GIS tožeče stranke in družbe Toshiba opravljala družba TM T&D, je Komisija upoštevala njen promet leta 2003 (točki 59 in 60 obrazložitve izpodbijanega sklepa).

15 Tako je Komisija, prvič, v okviru različnega obravnavanja, ki naj bi odražalo ustrezne prispevke različnih udeležencev kartela, izračunala tržni delež družbe TM T&D leta 2003 kar zadeva GIS (od 15 do 20 %) in jo uvrstila v drugo kategorijo, glede na razporeditev, določeno v točkah od 482 do 488 obrazložitve odločbe iz leta 2007. Zato je bil za družbo TM T&D določen hipotetičen izhodiščni znesek 31.000.000 EUR (točka 61 obrazložitve izpodbijanega sklepa).

16 Drugič, da bi se prikazala neenaka sposobnost tožeče stranke in družbe Toshiba prispevanja h kršitvi za obdobje pred ustanovitvijo družbe TM T&D, je bil izhodiščni znesek globe za zadnjenavedeno družbo razdeljen med njeni delničarki v sorazmerju z njuno ustrezno prodajo GIS v letu 2001, zadnje celo leto pred ustanovitvijo družbe TM T&D. Zato je bil tožeči stranki naložen izhodiščni znesek 20.136.801 EUR, družbi Toshiba pa izhodiščni znesek 10.863.199 EUR (točki 62 in 63 obrazložitve izpodbijanega sklepa).

17 Tretjič, da bi Komisija zagotovila odvračalni učinek globe, je za tožečo stranko uporabila odvračalni množitelj 1,5 na podlagi njenega prometa leta 2005 (točke od 69 do 71 obrazložitve izpodbijanega sklepa).

18 Četrtič, da bi se prikazalo trajanje kršitve v obdobju pred ustanovitvijo družbe TM T&D, je bil izhodiščni znesek tožeče stranke povišan za 140 % (točke od 73 do 76 obrazložitve izpodbijanega sklepa).

19 Petič, da bi se prikazalo trajanje kršitve v obdobju dejavnosti družbe TM T&D, je bil tožeči stranki in družbi Toshiba solidarno naložen znesek v višini 15 % hipotetičnega izhodiščnega zneska družbe TM T&D (točka 77 obrazložitve izpodbijanega sklepa).

20 Nazadnje, šestič, znesek solidarno naložene globe je bil pomnožen z odvračalnim množiteljem za tožečo stranko, s tem množenjem pridobljeni znesek, ki je presegal znesek solidarno naložene globe, pa je bil tožeči stranki naložen posamično (točka 78 obrazložitve izpodbijanega sklepa).

Postopek in predlogi strank

21 Tožeča stranka je 12. septembra 2012 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.

22 V dopisu z dne 8. januarja 2013 se je tožeča stranka odpovedala vložitvi replike.

23 S sklepom predsednika četrtega senata Splošnega sodišča z dne 21. februarja 2013 je bil postopek prekinjen do izreka sodbe v zadevi C-489/11 P, Mitsubishi Electric Corp./Komisija.

24 Po spremembi sestave senata Splošnega sodišča je bil sodnik poročevalec razporejen v prvi senat, ki mu je bila zato dodeljena ta zadeva.

25 Sodišče je s sodbo z dne 19. decembra 2013, Siemens/Komisija (C-239/11 P, C-489/11 P in C-498/11 P, EU:C:2013:866), zavrnilo pritožbo, ki jo je tožeča stranka vložila zoper zgoraj v točki 8 navedeno sodbo Mitsubishi Electric/Komisija (EU:T:2011:345). Postopek v obravnavani zadevi se je zato nadaljeval.

26 Splošno sodišče (prvi senat) je na podlagi poročila sodnika poročevalca 3. februarja 2015 odločilo, da začne ustni postopek in v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991 stranki pozvalo, naj predložita dokument, ter jim postavilo pisna vprašanja. Stranki sta zahteve Splošnega sodišča izpolnili v predpisanem roku.

27 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijani sklep razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša nanjo;

— podredno, spremeni člen 1 izpodbijanega sklepa tako, da odpravi oziroma zniža globo, ki ji je bila naložena;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

28 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo delno zavrže kot očitno nedopustno in delno zavrne kot očitno pravno povsem neutemeljeno;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

Primarni predlog za razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa

29 Tožeča stranka v tožbi v utemeljitev primarnega predloga navaja devet tožbenih razlogov. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, načela dobrega upravljanja in pravice tožeče stranke do obrambe. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, načela enakega

obravnavanja in načela sorazmernosti pri izračunu odvračalnega množitelja. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela sorazmernosti, ker je Komisija globo tožeče stranke izračunala enako kot globe evropskih proizvajalcev. Četrti tožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi Komisija storila napako s tem, da pri ugotavljanju vpliva ravnanja tožeče stranke in pri izračunu globe tožeče stranke ni upoštevala dokazov tehnične in ekonomske narave. Peti tožbeni razlog se nanaša na napako pri ugotovitvi trajanja kršitve. Šesti tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja in načela sorazmernosti pri določitvi delov izhodiščnega zneska družbe TM T&D, ki se razdeli med tožečo stranko in družbo Toshiba. Sedmi tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve in pravice tožeče stranke do obrambe pri določitvi delov izhodiščnega zneska družbe TM T&D, ki se razdeli med tožečo stranko in družbo Toshiba. Osmi tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja in načela sorazmernosti kar zadeva metodo določanja izhodiščnega zneska tožeče stranke za obdobje pred ustanovitvijo družbe TM T&D. Deveti tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve in pravice tožeče stranke do obrambe kar zadeva metodo določanja izhodiščnega zneska tožeče stranke za obdobje pred ustanovitvijo družbe TM T&D.

30 V odgovor na pisno vprašanje Splošnega sodišča je tožeča stranka izjavila, da po razglasitvi zgoraj v točki 25 navedene sodbe Siemens/Komisija (EU:C:2013:866) umika svoj peti tožbeni razlog. Zato je treba preučiti zgolj prvi, drugi, tretji, četrti, šesti, sedmi, osmi in deveti tožbeni razlog. V zvezi s tem Splošno sodišče meni, da je primerno na prvem mestu preučiti prvi, sedmi in deveti tožbeni razlog, ki se nanašajo na postopek, ki je pripeljal do sprejetja izpodbijanega sklepa, in na njegovo obrazložitev, na drugem mestu osmi in šesti tožbeni razlog, ki se nanašata na določitev izhodiščnega zneska tožeče stranke glede na hipotetičen izhodiščni znesek družbe TM T&D, na tretjem mestu tretji in četrti tožbeni razlog, ki se nanašata na relativni prispevek tožeče stranke h kršitvi, in na četrtem mestu drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na določitev odvračalnega množitelja tožeče stranke.

Prvi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve, načela dobrega upravljanja in pravice tožeče stranke do obrambe

31 Tožeča stranka v okviru prvega tožbenega razloga trdi, da je Komisija pri izračunu globe, ki ji je bila naložena, kršila obveznost obrazložitve, načelo dobrega upravljanja in njeno pravico do obrambe.

32 Po mnenju tožeče stranke je namreč iz Obvestila Komisije o dobrih praksah za izvajanje postopkov v zvezi s členoma 101 [PDEU] in 102 [PDEU] (UL 2011, C 308, str. 6) razvidno, da mora Komisija, da bi povečala preglednost, v obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah oziroma v dopis o ugotovljenih dejstvih vključiti neko število elementov, upoštevnih pri izračunu globe, kot so upoštevni podatki v zvezi s prodajo.

33 V obravnavani zadevi pa naj metoda izračuna globe v točkah od 51 do 85 obrazložitve izpodbijanega sklepa ne bi bila jasno razložena in naj je tožeča stranka torej ne bi mogla razumeti, saj Komisija ni navedla niti svojega razlogovanja niti osrednjih korakov, ki jim je sledila. S tem naj bi Komisija kršila tudi načelo dobrega upravljanja.

34 Konkretneje, tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep ni zadostno obrazložen kar zadeva, prvič, velikost geografskega trga, drugič, različno obravnavanje, tretjič, določitev izhodiščnega zneska globe družbe TM T&D in njegovo primernost, in četrtič, izbiro odvračalnega množitelja, ki se uporabi zanjo in njegovo primernost.

35 Tožeča stranka poleg tega zatrjuje, da je Komisija niti v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah z dne 20. aprila 2006, ki je bilo poslano v okviru postopka, ki je pripeljal do sprejetja odločbe iz leta 2007 (v nadaljevanju: obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah iz leta 2006), niti med izmenjavo informacij pred sprejetjem izpodbijanega sklepa ni obvestila o tem, da namerava uporabiti odvračalni množitelj tudi za obdobje dejavnosti družbe TM T&D.

36 Komisija izpodbija utemeljenost trditev tožeče stranke.

37 Najprej je treba poudariti, da tožeča stranka v svoji utemeljitvi zamenjuje očitke, ki se nanašajo na kršitev njene pravice do obrambe v postopku, ki je pripeljal do sprejetja izpodbijanega sklepa, z očitki, ki se nanašajo na domnevne pomanjkljivosti obrazložitve zadnjenavedenega sklepa. Ker pa so ti očitki različni, jih je treba preučiti ločeno.

– Očitki v zvezi s kršitvijo pravice tožeče stranke do obrambe

38 V skladu s sodno prakso upoštevanje pravice do obrambe zahteva, da je treba zadevni osebi v upravnem postopku dati možnost, da ustrezno predstavi stališče glede resničnosti in upoštevnosti zatrjevanih dejstev in okoliščin ter glede dokumentov, ki jih Komisija navaja v utemeljitev svoje trditve o obstoju kršitve Pogodbe (sodba z dne 7. januarja 2004, Aalborg Portland in drugi/Komisija, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P in C-219/00 P, Recueil, EU:C:2004:6, točka 66).

39 V obravnavani zadevi je treba najprej poudariti, da ker izpodbijani sklep izrecno pomeni sklep o spremembi odločbe iz leta 2007, spada postopek njegovega sprejetja v podaljšanje postopka, ki je pripeljal do sprejetja odločbe iz leta 2007. V teh okoliščinah, ker niso izpodbijani z zgoraj v točki 8 navedeno sodbo Mitsubishi Electric/Komisija, (EU:T:2011:345), je pri preverjanju spoštovanja pravice tožeče stranke do obrambe v postopku, ki je pripeljal do sprejetja izpodbijane odločbe, mogoče upoštevati tako odločbo iz leta 2007 kot pripravljalne ukrepe pred njenim sprejetjem, med njimi tudi obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah iz leta 2006.

40 Na prvem mestu, tožeča stranka trdi, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 32, da obvestilo o dobrih praksah Komisiji nalaga, da zadevnim podjetjem sporoči neko število elementov, upoštevnih pri izračunu globe, kot so upoštevni podatki o prodaji.

41 Ne da bi bilo treba v tem kontekstu preučiti trditev Komisije, s katero izpodbija zavezujočo naravo obvestila o dobrih praksah, je treba poudariti, da iz stališč tožeče stranke o dopisu o ugotovljenih dejstvih izhaja, da ji je bilo omogočeno podrobno izraziti stališče o različnih korakih izračuna globe, ki ji je bila potem naložena. Kar zadeva, natančneje, upoštevni promet, se navedeni odgovor izrecno nanaša tako na promet družbe TM T&D kot na promet tožeče stranke in družbe Toshiba, ki je bil potem uporabljen pri izračunu globe, kar pomeni, da je bilo tožeči stranki omogočeno, da ugotovi elemente, upoštevne pri navedenem izračunu, in predloži stališča v zvezi s tem.

42 To ugotovitev potrjuje interni zapisnik Komisije glede sestanka z dne 8. junija 2012, iz katerega so razvidne podrobne razprave med tožečo stranko in Komisijo o različnih korakih izračuna globe, ki je bila potem naložena tožeči stranki.

43 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni dokazala, da je Komisija kršila njeno pravico do obrambe s tem, da ji ni posredovala elementov, upoštevnih pri izračunu globe, in zlasti podatkov o prodaji.

44 Na drugem mestu, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 35, se tožeča stranka v bistvu pritožuje, da je Komisija ni obvestila, da namerava odvračalni učinek globe zagotoviti tako, da ji naloži dodatni znesek globe, naveden zgoraj v točki 20, v višini 2.353.000 EUR, do katerega je prišla z uporabo odvračalnega množitelja, ki se je zanjo uporabil za obdobje dejavnosti družbe TM T&D (v nadaljevanju: dodatni znesek).

45 V zvezi s tem je, prvič, Komisija v točki 9.2 obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah iz leta 2006 objavila, da namerava naložiti globe naslovnikom navedenega dokumenta, in med osrednjimi dejavniki za določitev zneska teh glob poudarila namen zagotovitve njihovega odvračalnega učinka.

46 Drugič, v točki 491 obrazložitve odločbe iz leta 2007 je Komisija določila odvračalni množitelj, ki se uporabi za tožečo stranko. V točki 503 obrazložitve te odločbe je Komisija izrecno navedla, da bo tožeči stranki za obdobje dejavnosti družbe TM T&D naložen dodatni znesek, izračunan na podlagi istega množitelja. Ob upoštevanju teh preudarkov je bilo tožeči stranki torej omogočeno razumeti, da Komisija namerava zagotoviti odvračalni učinek globe tudi glede obdobja dejavnosti družbe TM T&D.

47 Tretjič, na podlagi ničesar iz zgoraj v točki 8 navedene sodbe Mitsubishi Electric/Komisija (EU:T:2011:345) ni mogoče šteti, da odločitev Komisije, da zagotovi odvračalni učinek globe, naložene tožeči stranki, tudi glede obdobja dejavnosti družbe TM T&D, ni zakonita ali ni primerna, ker ta sodba tega vprašanja ne obravnava.

48 Četrtič, iz stališč tožeče stranke o dopisu o ugotovljenih dejstvih je razvidno, da je na podlagi točk 489 in 503 obrazložitve odločbe iz leta 2007 predpostavljala, da bo največ 15 % hipotetičnega izhodiščnega zneska družbe TM T&D naloženih kot globa za obdobje dejavnosti te družbe, „pri čemer se bo v primeru odvračalnega množitelja [tožeče stranke] ta seveda uporabil“. Tako je iz izjav tožeče stranke izrecno razvidno, da je predpostavljala, da bo Komisija zanjo uporabila odvračalni množitelj za obdobje dejavnosti družbe TM T&D tako, da ji bo zato naložila dodatni znesek.

49 Petič, v internem zapisniku Komisije glede sestanka z dne 8. junija 2012 je izrecno navedeno, da po mnenju Komisije ni bilo treba spremeniti parametrov za izračun globe, ki so bili upoštevani v odločbi iz leta 2007 in ki jih Splošno sodišče ni grajalo, in da bi se morala edina sprememba metodologije zato nanašati na referenčno leto. Komisija pa je, kot je bilo ugotovljeno zgoraj v točkah 46 in 47, v odločbi iz leta 2007 uporabila odvračalni množitelj za obdobje dejavnosti družbe TM T&D, pri čemer Splošno sodišče tega elementa izračuna globe nato ni grajalo.

50 V teh okoliščinah je treba šteti, da je stališče, ki ga je Komisija izrazila na sestanku z dne 12. junija 2012, potrjevalo ostale upoštevne elemente, iz katerih je bilo razvidno, da namerava Komisija uporabiti odvračalni množitelj za obdobje dejavnosti družbe TM T&D in zato naložiti tožeči stranki dodatni znesek.

51 Ob upoštevanju navedenega je treba ugotoviti, da je bila tožeča stranka od obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah iz leta 2006 seznanjena s tem, da namerava Komisija zagotoviti odvračalni učinek naložene globe. Vsaj na podlagi odločbe iz leta 2007 je lahko razumela, da ta namen pomeni naložitev dodatnega zneska za obdobje dejavnosti družbe TM T&D. Ta namen ni bil izpodbijan z zgoraj v točki 8 navedeno sodbo Mitsubishi Electric/Komisija (EU:T:2011:345) in je bil potrjen v dopisu o ugotovljenih dejstvih, kot je razvidno iz stališč tožeče stranke o tem dopisu, in na sestanku z dne 12. junija 2012.

52 V teh okoliščinah na podlagi trditev tožeče stranke ni mogoče ugotoviti, da je bila njena pravica do obrambe kršena kar zadeva namen Komisije, da ji naloži dodatni znesek.

– Očitki v zvezi z obrazložitvijo izpodbijanega sklepa

53 V skladu s sodno prakso mora obrazložitev, ki se zahteva na podlagi člena 296 PDEU, jasno in nedvoumno podati razlogovanje institucije, ki je avtorica akta, tako da zainteresiranim strankam omogoči, da se seznanijo z razlogi za sprejetje ukrepa in zaščitijo svoje pravice, sodišču Evropske unije pa, da opravi nadzor (glej po analogiji sodbo z dne 18. septembra 2003, Volkswagen/Komisija, C-338/00 P, Recueil, EU:C:2003:473, točka 124 in navedena sodna praksa). Čeprav mora Komisija na podlagi člena 296 PDEU navesti dejanske in pravne okoliščine, s katerimi je utemeljila odločbo, in pravne razloge za njeno sprejetje, ta določba ne zahteva, da se mora opredeliti do vseh dejanskih in pravnih okoliščin, ki so bile obravnavane v upravnem postopku (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Volkswagen/Komisija, EU:C:2003:473, točka 127 in navedena sodna praksa). Zahtevo po obrazložitvi je treba presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino akta,

vrsto navedenih razlogov in interes, ki ga imajo lahko naslovniki ali druge osebe, ki jih ukrep neposredno in posamično zadeva, da prejmejo pojasnila (glej sodbo z dne 2. aprila 1998, Komisija/Sytraval in Brink's France, C-367/95 P, Recueil, EU:C:1998:154, točka 63 in navedena sodna praksa). Navedena sodna praksa se po analogiji uporablja za odločbe Komisije o ugotovitvi kršitev člena 53(1) Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru.

54 V tem kontekstu je treba opozoriti, da je v izpodbijanem sklepu izrecno določeno, da je to sklep o spremembi odločbe iz leta 2007 kar zadeva globi, naloženi tožeči stranki in družbi Toshiba. V teh okoliščinah je obrazložitev odločbe iz leta 2007 v delu, v katerem zgoraj v točki 8 navedena sodba Mitsubishi Electric/Komisija, (EU:T:2011:345) ne posega vanjo in v katerem ni v nasprotju z besedilom izpodbijanega sklepa, mogoče upoštevati pri preučitvi tega tožbenega razloga.

55 Najprej je treba poudariti, da je uvodna trditev tožeče stranke, navedena zgoraj v točki 32, in sicer, da metoda izračuna globe ni jasno razložena in da je torej ne more razumeti, preveč splošna, da bi lahko bila predmet preučitve, in zato ni dopustna na podlagi člena 44(1)(c) Poslovnika z dne 2. maja 1991, ki se uporablja za ugotovitev dopustnosti te tožbe (glej sklep z dne 7. septembra 2010, Norilsk Nickel Harjavalta in Umicore/Komisija, T-532/08, ZOdl., EU:T:2010:353, točka 70 in navedena sodna praksa).

56 Celovita preučitev obrazložitve izračuna globe v izpodbijanem sklepu nikakor ne kaže na to, da ta obrazložitev ne bi bila zadostna ali skladna, saj je Komisija pojasnila različne dejavnike, ki so bili upoštevani, in različne vmesne faze izračuna.

57 Prvič, kar zadeva konkretnejše trditve, tožeča stranka navaja, da kljub navedbi v točki 55 obrazložitve izpodbijanega sklepa, in sicer, da je pri presoji teže kršitve upoštevana velikost upoštevnega geografskega trga, v točki obrazložitve iste odločbe, ki se nanaša na težo kršitve, ni pojasnjeno, kako je bila opredeljena velikost geografskega trga, niti v kateri fazi je bila upoštevana pri presoji teže. Pri tem zgolj navedba, da so nezakonite dejavnosti pokrivale celoten EGP, ne zadostuje.

58 V zvezi s tem je treba poudariti, kot je to storila Komisija, da iz uvodne povedi točke 56 obrazložitve izpodbijanega sklepa izhaja, da se do ugotovitev v zvezi s težo kršitve pride „ob upoštevanju dokazanih dejstev" v odločbi iz leta 2007. Iz točke 478 obrazložitve zadnjenavedene odločbe pa je razvidno, da je upošteven geografski trg trg EGP in da je velikost tega trga, opredeljena na podlagi podatkov, ki so jih sporočila zadevna podjetja, leta 2003 znašala približno 320 milijonov EUR, pri čemer te ugotovitve niso bile omajane v zgoraj v točki 8 navedeni sodbi Mitsubishi Electric/Komisija (EU:T:2011:345). Poleg tega je točke 483 obrazložitve odločbe iz leta 2007 jasno razvidno, da je bila pri določitvi izhodiščnih zneskov, ki se uporabijo za različna podjetja, upoštevana velikost upoštevnega geografskega trga.

59 Drugič, tožeča stranka trdi, da različno obravnavanje ne temelji na nikakršnem jasnem in natančnem pojasnilu, saj v izpodbijanem sklepu ni pojasnjeno, kako je bil svetovni promet uporabljen pri določitvi skupin, ki so v odločbi iz leta 2007. Poleg tega točka 61 obrazložitve izpodbijanega sklepa napotuje na točko 484 obrazložitve odločbe iz leta 2007, ki se nanaša na upoštevnost tržne vrednosti v EGP. Po mnenju tožeče stranke je ta napotitev napačna, ker je brez navedb o velikosti upoštevnega geografskega trga, navedeni zgoraj v točki 57.

60 V zvezi s tem je iz točk od 57 do 61 obrazložitve izpodbijanega sklepa v povezavi s točkami od 483 do 488 obrazložitve odločbe iz leta 2007 na eni strani razvidno, da je bil svetovni promet v letu 2003 različnih zadevnih podjetij, med njimi tudi promet družbe TM T&D, uporabljen pri izračunu njihovega svetovnega tržnega deleža, na podlagi katerega so bila ta razvrščena v skupine z različnimi izhodiščnimi zneski. Taka obrazložitev v skladu s sodno prakso, navedeno zgoraj v točki 53, zadostuje.

61 Na drugi strani, ker je bilo zgoraj v točki 58 ugotovljeno, da je Komisija pravno zadostno obrazložila obseg velikosti upoštevnega geografskega trga, trditev, ki se nanaša na točko 61 obrazložitve izpodbijanega sklepa in na točko 484 obrazložitve odločbe iz leta 2007, temelji na napačni predpostavki in je torej ni mogoče sprejeti.

62 Tretjič, po mnenju tožeče stranke niti odločba iz leta 2007 niti izpodbijani sklep ne vsebujeta pojasnil o načinu izračuna izhodiščnega zneska družbe TM T&D in o razlogih, iz katerih naj bi ta bil primeren. Ker ni bila podana nikakršna navedba o izbiri natančnega zneska, naj bi ta tako bil samovoljen. Tožeča stranka poleg tega ponavlja, da sklicevanje na tržno vrednost v EGP v točki 484 obrazložitve odločbe iz leta 2007 ni utemeljeno iz razlogov, navedenih zgoraj v točki 57.

63 V zvezi s tem je Komisija v točkah od 57 do 61 obrazložitve izpodbijanega sklepa štela, da je treba, ker je zadevna kršitev zelo resna, uporabiti različno obravnavanje, da bi se prikazala neenaka sposobnost različnih podjetij, da povzročijo veliko škodo konkurenci. Kot je bilo ugotovljeno zgoraj v točki 61, je menila, da se mora to različno obravnavanje odražati v obliki razvrščanja izhodiščnih zneskov v kategorije glede na svetovni promet, ki se nanaša na GIS, leta 2003. Komisija je z napotitvijo na razvrščanje v kategorije iz točk od 484 do 488 obrazložitve odločbe iz leta 2007 v točki 61 obrazložitve izpodbijanega sklepa poudarila, da je bila družba TM T&D na podlagi svojega svetovnega prometa za GIS razvrščena v drugo kategorijo, kar je pomenilo, da je bil njen hipotetičen izhodiščni znesek 31.000.000 EUR.

64 V točki 483 obrazložitve odločbe iz leta 2007 je poleg tega pojasnjeno, da so bile kategorije določene tako, da so razlike med tržnimi deleži GIS podjetij v isti kategoriji manjše kot razlike glede na tržni delež podjetij, ki so bila razvrščena v različne kategorije.

65 V tem kontekstu je poleg tega iz točke 1 A Smernic o načinu določanja glob razvidno, da je za zelo resne kršitve mogoč izhodiščni znesek, ki presega 20.000.000 EUR.

66 Ti elementi pa so taki, da lahko tožeči stranki omogočijo, da razume elemente presoje, na podlagi katerih je Komisija lahko določila težo kršitve, ki jo je storila, kar pomeni, da je Komisija izpolnila svojo obveznost obrazložitve in da med drugim ni bila dolžna v izpodbijani sklep vključiti podrobnejše obrazložitve ali številčne podatke v zvezi z natančno določitvijo izhodiščnega zneska družbe TM T&D (glej v tem smislu sodbo z dne 29. aprila 2004, Tokai Carbon in drugi/Komisija, T-236/01, od T-244/01 do T-246/01, T-251/01 in T-252/01, Recueil, EU:T:2004:118, točka 252).

67 Poleg tega, čeprav Komisija v izpodbijanem sklepu ne navaja, zakaj je za podjetja, razvrščena v drugo kategorijo, med njimi družbo TM T&D, izbrala prav številko 31.000.000 EUR, te izbire Komisije ni mogoče opredeliti kot samovoljne in ne presega meja diskrecijske pravice, ki jo ima na tem področju (glej po analogiji zgoraj v točki 66 navedeno sodbo Tokai Carbon in drugi/Komisija, EU:T:2004:118, točka 224), ker je omejena z elementi, na katere je bilo opozorjeno zgoraj v točkah od 63 do 65.

68 Kar zadeva trditev v zvezi s sklicevanjem na tržno vrednost v EGP iz točke 484 obrazložitve odločbe iz leta 2007 zadostuje napotiti na točki 58 in 61 zgoraj.

69 Četrtič, tožeča stranka trdi, da Komisija ni obrazložila izbire odvračalnega množitelja, niti navedla razlogov, iz katerih je bilo primerno zanjo uporabiti navedeni množitelj tudi za obdobje dejavnosti družbe TM T&D in tako naložiti dodatni znesek.

70 V zvezi s tem iz točk od 310 do 317 sodbe z dne 3. marca 2011, Siemens/Komisija (T-110/07, ZOdl., EU:T:2011:68) na eni strani izhaja, da je Komisija v točki 491 obrazložitve odločbe iz leta 2007 pravno zadostno obrazložila elemente, ki jih je upoštevala pri povečanju izhodiščnega zneska glob zaradi odvračanja. Ker se ta ugotovitev uporablja za odvračalni množitelj, naložen tožeči stranki v izpodbijanem sklepu, je treba ugotoviti, da je bilo tožeči stranki omogočeno, da se seznani z razlogi za to povečanje izhodiščnega zneska njene globe in da uveljavlja svoje pravice, ter da Splošno sodišče lahko izvaja nadzor.

71 Na drugi strani je treba poudariti, da Komisija ni bila dolžna podrobno obrazložiti svoje odločitve, da za tožečo stranko uporabi odvračalni množitelj za obdobje dejavnosti družbe TM T&D. Ker je namreč Komisija odgovornost za dejavnosti družbe TM T&D pripisala tožeči stranki, je njen namen, da

zagotovi odvračalni učinek globe, naložene tožeči stranki, ki je izražen v točkah od 69 do 71 obrazložitve izpodbijanega sklepa v povezavi s točko 491 obrazložitve odločbe iz leta 2007, pomenil uporabo odvračalnega množitelja tudi za zadnjenavedeno obdobje in zato naložitev dodatnega zneska.

72 Ob upoštevanju navedenega je treba zavrniti očitke, ki se nanašajo na kršitev obveznosti obrazložitve in ki so bili navedeni v okviru prvega tožbenega razloga, in očitek, ki se v okviru istega tožbenega razloga nanaša na kršitev načela dobrega upravljanja in ki ni utemeljen s samostojnimi navedbami.

73 Zato je treba prvi tožbeni razlog v celoti zavrniti.

Sedmi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve in pravice tožeče stranke do obrambe kar zadeva določitev delov izhodiščnega zneska družbe TM T&D, ki se razdeli med tožečo stranko in družbo Toshiba

74 Tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila obveznost obrazložitve s tem, da ni navedla razlogov, iz katerih bi bilo treba izhodiščni znesek družbe TM T&D razdeliti med njo in družbo Toshiba glede na delež prodaje GIS, ki jo je vsaka od njiju ustvarila leta 2001. Čeprav je v izpodbijanem sklepu navedeno, da izhodiščnega zneska družbe TM T&D ni treba razdeliti glede na udeležbo njenih dveh delničark, v njem namreč ni pojasnjeno, zakaj bi se moral prikazati položaj teh dveh družb leta 2001 ali na starejši datum, tak pristop pa ne ustreza splošni metodologiji odločbe iz leta 2007 in izpodbijanega sklepa ter ni bil uporabljen niti v primeru družbe Schneider Electric SA (v nadaljevanju: Schneider) glede udeležbe v VAS, skupnem podjetju z družbo VA Tech. Neobstoj pojasnil o različnem obravnavanju tožeče stranke in družbe Schneider naj bi poleg tega pomenil kršitev pravice tožeče stranke do obrambe.

75 Komisija izpodbija utemeljenost trditev tožeče stranke.

76 Prvič, v zvezi s tem je treba poudariti, da je v točkah 52 in 57 obrazložitve izpodbijanega sklepa opozorjeno, da mora Komisija pri določitvi globe upoštevati težo kršitve in lahko pri zelo resni kršitvi uporabi različno obravnavanje, ki temelji na ekonomski sposobnosti različnih podjetij, da povzročijo resno škodo konkurenci.

77 Drugič, v odločbi iz leta 2007 je bilo ugotovljeno, v točkah od 1 do 3 obrazložitve izpodbijanega sklepa pa ponovljeno, da je bila dejavnost tožeče stranke in družbe Toshiba leta 2002 sicer prenesena na družbo TM T&D, vendar sta ti družbi posamično sodelovali pri kršitvi v večjem delu kršitvenega obdobja.

78 Tretjič, iz točk 62 in 67 obrazložitve izpodbijanega sklepa je razvidno, da je v teh okoliščinah upoštevanje neenakega konkurenčnega položaja obeh delničark družbe TM T & D ob njeni ustanovitvi omogočalo boljšo presojo njune sposobnosti povzročitve resne škode konkurenci kot njuna udeležba v kapitalu družbe TM T&D.

79 Četrtič, v skladu s točko 67 obrazložitve izpodbijanega sklepa je to veljalo še toliko bolj, ker se je delež prodaje GIS tožeče stranke in družbe Toshiba bistveno razlikoval od deleža njune udeležbe v kapitalu družbe TM T&D, kar pomeni, da zadnjenavedeni delež ni zanesljivo odražal resničnosti na trgu.

80 Petič, v odgovor na vprašanje Splošnega sodišča je tožeča stranka pojasnila, da se v postopku, ki je pripeljal do sprejetja izpodbijanega sklepa, in zlasti v svojih stališčih o dopisu o ugotovljenih dejstvih ni sklicevala na to, da se metoda, predvidena v navedenem dopisu, razlikuje od tiste, ki je bila uporabljena v odločbi iz leta 2007 glede družbe Schneider. V teh okoliščinah Komisija ni bila v zvezi s tem dolžna podati podrobnejše obrazložitve, ki bi presegala pojasnilo v točki 67 obrazložitve izpodbijanega sklepa, ki je povzeto v točki 79 zgoraj.

81 Poleg tega je bil specifičen razlog, zakaj se položaj družbe Schneider razlikuje od položaja tožeče stranke, in sicer neobstoj upoštevnega prometa družbe Schneider za leto 2001 ali 2003, vsekakor naveden v odlomku zgoraj v točki 8 navedene sodbe Mitsubishi Electric/Komisija, (EU:T:2011:345), ki se nanaša na namero Komisije, da zagotovi prikaz neenakih sposobnosti tožeče stranke in družbe Toshiba prispevanja h kršitvi, in na kateri napotujeta točki 62 in 67 obrazložitve izpodbijanega sklepa.

82 Tako je iz obrazložitve izpodbijanega sklepa, po potrebi v povezavi z zgoraj v točki 8 navedeno sodbo Mitsubishi Electric/Komisija (EU:T:2011:345) dovolj jasno razvidno, najprej, da odločitev Komisije, da izhodiščni znesek družbe TM T&D razdeli med tožečo stranko in družbo Toshiba glede na delež prodaje GIS, ki jo je vsaka od njiju ustvarila leta 2001, temeljila na nameri, da se zagotovi prikaz njunih sposobnosti povzročanja resne škode konkurenci, dalje, da se je primer tožeče stranke in družbe Toshiba razlikoval od primera evropskih podjetij, razen družbe Schneider, v tem, da sta ti družbi posamično sodelovali pri kršitvi v večjem delu kršitvenega obdobja, sta pa svojo dejavnost leta 2012 prenesli na družbo TM T&D, in nazadnje, da se je položaj družbe Schneider razlikoval od položaja tožeče stranke in družbe Toshiba, ker upoštevni promet družbe Schneider za leto 2001 ali 2003 ni bil na voljo. V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da obrazložitev izpodbijanega sklepa glede tega izpolnjuje zahteve, ki so postavljene s sodno prakso, navedeno zgoraj v točki 53.

83 Poleg tega, ker je bila tožeča stranka neizogibno seznanjena z ugotovitvami iz zgoraj v točki 8 navedene sodbe Mitsubishi Electric/Komisija (EU:T:2011:345), se ne more sklicevati na to, da je Komisija kršila njeno pravico do obrambe s tem, da ji ni posredovala pojasnil o različnem obravnavanju nje in družbe Schneider pred sprejetjem izpodbijanega sklepa. To velja še toliko bolj, ker se tožeča stranka, kot je bilo ugotovljeno zgoraj v točki 80, ni sklicevala na to, da se metoda, ki se je zanjo potem uporabila, razlikuje od metode, ki je bila uporabljena za družbo Schneider.

84 Zato je treba sedmi tožbeni razlog v celoti zavrniti.

Deveti tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve in pravice tožeče stranke do obrambe kar zadeva metodo določanja izhodiščnega zneska tožeče stranke za obdobje pred ustanovitvijo družbe TM T&D

85 Tožeča stranka trdi, da Komisija ni pravno zadostno obrazložila svoje odločitve, da pri izračunu globe, ki ustreza obdobju pred ustanovitvijo družbe TM T&D, med delničarki družbe TM T&D razdeli njen izhodiščni znesek, in ne njen promet leta 2003. Ta kršitev naj bi hkrati pomenila kršitev pravice tožeče stranke do obrambe.

86 Na prvem mestu, tožeča stranka pojasnjuje, da trditev iz točke 66 obrazložitve izpodbijanega sklepa – češ da bi bil element primerjave z ostalimi udeleženci pri kršitvi izgubljen, če bi se promet družbe TM T&D razdelil med njeni delničarki glede na njuno prodajo GIS leta 2001, saj naj bi se pri takem pristopu njun virtualni promet leta 2001 primerjal z realnim prometom drugih proizvajalcev leta 2003 – poudarja predvsem, da bi Komisija morala promet družbe TM T&D razdeliti med njeni delničarki glede na njuno udeležbo v tej družbi. Vrnitev v leto 2001 naj bi bila namreč v okviru primerjave položajev različnih proizvajalcev leta 2003 povsem nesmiselna.

87 Po mnenju tožeče stranke Komisija prav tako neupravičeno trdi, da bi razdelitev prometa družbe TM T&D leta 2003 pripeljala do virtualnega prometa. Del prometa, pripisanega tožeči stranki, naj bi namreč vedno predstavljal del prometa družbe TM T&D leta 2003, kar sploh ni povezano s prometom tožeče stranke leta 2001.

88 Trditev Komisije iz točke 66 obrazložitve izpodbijanega sklepa naj bi tako bila „napačna in nelogična“, saj Komisija ni predložila nobenega racionalnega pojasnila za to, da se promet družbe TM T&D ne more razdeliti med njeni delničarki.

89 Na drugem mestu, medtem ko se točka 59 obrazložitve izpodbijanega sklepa sklicuje na vrednost prodaje tožeče stranke in družbe Toshiba, je v točki 60 obrazložitve tega sklepa družbi TM T&D naložen izhodiščni znesek, ki se razdeli med njeni delničarki. Tako po mnenju tožeče stranke metodologija, ki jo je uporabila Komisija, ni v skladu z zastavljenim ciljem in je brez primerne utemeljitve. S tem naj bi Komisija kršila obveznost obrazložitve in pravico tožeče stranke do obrambe, zaradi česar bi bilo treba globo, naloženo tožeči stranki, odpraviti ali znižati.

90 Komisija izpodbija utemeljenost trditev tožeče stranke in pri tem zlasti navaja, da ta tožbeni razlog ne kaže na kršitev obveznosti obrazložitve, ker je tožeča stranka zgolj pojasnila, da se ne strinja z razlogi, navedenimi v izpodbijanem sklepu.

91 V zvezi s tem je treba res poudariti, da se prvi očitek tožeče stranke, naveden v točkah od 86 do 88 zgoraj, ne nanaša niti na obrazložitev izpodbijanega sklepa niti na spoštovanje njene pravice do obrambe v postopku, ki je pripeljal do sprejetja navedenega sklepa, temveč na utemeljenost trditev Komisije. Zato prvi očitek v okviru tega tožbenega razloga ni upošteven, trditve, s katerimi je utemeljen, pa bodo preučene v okviru šestega in osmega tožbenega razloga v nadaljevanju.

92 Kar zadeva drugi očitek se utemeljitev, navedena zgoraj v točki 89 zgoraj, nanaša na domnevno neskladnost obrazložitve izpodbijanega sklepa, in ne na vprašanje spoštovanja pravice tožeče stranke do obrambe. Zato je treba drugi očitek zavrniti kot neupošteven, ker se nanaša na kršitev navedene pravice.

93 Kar pa zadeva domnevno neskladnost obrazložitve, je v točki 59 obrazložitve izpodbijanega sklepa ugotovljeno:

„Za različno obravnavanje je Komisija pri določitvi vrednosti prodaje [tožeče stranke] in družbe Toshiba kot referenčno leto uporabila leto 2003. Ta pristop je skladen z ugotovitvami Splošnega sodišča v [sodbi z dne 12. julija 2011, Toshiba/Komisija (T-113/07, ZOdl., EU:T:2011:343), in zgoraj v točki 8 navedeni sodbi Mitsubishi Electric/Komisija (EU:T:2011:345)].“

94 V točki 60 obrazložitve izpodbijanega sklepa je navedeno:

„Ker sta [tožeča stranka] in družba Toshiba, kot je ugotovljeno v [odločbi iz leta 2007], leta 2003 sodelovali v kartelu prek njunega skupnega podjetja TM T&D, je Komisija uporabila svetovni promet družbe TM T&D leta 2003 [na področju] GIS pri določitvi izhodiščnega zneska, ki je bil uporabljen pri izračunu globe, ki naj se naloži [tožeči stranki] in družbi Toshiba za obdobje med 1. oktobrom 2002 in 11. majem 2004 […]. Vendar Komisija [tega] hipotetičnega izhodiščnega zneska ni naložila kot ločeno globo, temveč ga uporablja zgolj i) kot osnovo za izračun povečanja za trajanje v obdobju med 1. oktobrom 2002 in 11. majem 2004 in ii) kot osnovo za določitev posamičnih izhodiščnih zneskov družbe Toshiba in [tožeče stranke] za obdobje njunega posamičnega sodelovanja v kartelu […]“

95 Ta dva odlomka pa nista skladna in zlasti ne kažeta na to, da se je Komisija najprej odločila, da določi vrednost posamične prodaje tožeče stranke in družbe Toshiba, nato pa to metodologijo opustila in izhodiščni znesek družbe TM T&D razdelila med njeni delničarki.

96 Iz točk 59 in 60 obrazložitve izpodbijanega sklepa je namreč v bistvu kvečjemu razvidno, da je treba v primeru tožeče stranke v skladu s posebnimi pravili uporabiti splošno pravilo, ki mu je sledila odločba iz leta 2007 in pri katerem je vztrajalo Splošno sodišče v zgoraj v točki 8 navedeni sodbi Mitsubishi Electric/Komisija (EU:T:2011:345), in sicer uporabo leta 2003 kot referenčnega leta za določitev vrednosti prodaje, ker tožeča stranka v navedenem letu ni zabeležila prodaje GIS, saj je svojo dejavnost v tem sektorju prenesla na družbo TM T&D. Ta obrazložitev je skladna in izpolnjuje zahteve, postavljene s sodno prakso, navedeno zgoraj v točki 53.

97 V teh okoliščinah je treba drugi očitek zavrniti kot neutemeljen v delu, v katerem se nanaša na obveznost obrazložitve.

98 Ob upoštevanju navedenega je treba deveti tožbeni razlog zavrniti kot delno neupošteven in delno neutemeljen.

Osmi tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja in načela sorazmernosti kar zadeva metodo določanja izhodiščnega zneska tožeče stranke za obdobje pred ustanovitvijo družbe TM T&D

99 Tožeča stranka se v okviru osmega tožbenega razloga sklicuje na kršitev načela enakega obravnavanja in načela sorazmernosti kar zadeva metodo, s katero je bil zanjo določen izhodiščni znesek za obdobje pred ustanovitvijo družbe TM T&D.

100 Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da bi morala Komisija, namesto da določi hipotetičen izhodiščni znesek za družbo TM T&D in ga razdeli med njo in družbo Toshiba, najprej med njiju razdeliti promet družbe TM T&D leta 2003, nato izračunati svetovni tržni delež leta 2003 na podlagi njunih deležev v prometu družbe TM T&D in ju, nazadnje, razvrstiti v ustrezno skupino izhodiščnih zneskov, določeno v odločbi iz leta 2007, glede na svetovne tržne deleže. Tožeča stranka trdi, da bi tako bila obravnavana enako kot evropskih proizvajalci.

101 Tožeča stranka svoje stališče utemeljuje s tremi sklopi trditev.

102 Prvič, sklicuje se na nekatere odlomke izpodbijanega sklepa, iz katerih naj bi bilo razvidno, da bi morala določitev glob temeljiti na vrednosti prodaje GIS leta 2003.

103 Drugič, tožeča stranka navaja več trditev, ki se v bistvu nanašajo na domnevno neskladnost med odločitvijo, da se določi izhodiščni znesek za družbo TM T&D, in tem, da se globe naložijo tožeči stranki.

104 Tretjič, tožeča stranka graja ugotovitev Komisije iz točke 66 obrazložitve izpodbijanega sklepa, v skladu s katero naj bi bila posledica metode, ki jo je predlagala tožeča stranka, uporaba virtualnega prometa leta 2001.

105 Komisija izpodbija utemeljenost trditev tožeče stranke.

106 Najprej je treba opozoriti, da ima Komisija pri določanju višine glob diskrecijsko pravico, da bi ravnanje podjetij usmerila k spoštovanju pravil o konkurenci (glej zgoraj v točki 66 navedeno sodbo Tokai Carbon in drugi/Komisija, EU:T:2004:118, točka 216 in navedena sodna praksa).

107 Znesek globe Komisija določi glede na težo kršitve in, če je to primerno, njeno trajanje. Težo kršitve je treba ugotoviti ob upoštevanju dejavnikov, kot so okoliščine posameznega primera, njegov kontekst in odvračalni učinek glob. Upoštevati je treba objektivne dejavnike, kot so vsebina in trajanje protikonkurenčnih ravnanj, njihovo število in intenzivnost, obseg prizadetega trga in škoda, povzročena gospodarskemu javnemu redu. Pri preučitvi je treba prav tako upoštevati relativni pomen in tržni delež odgovornih podjetij ter morebitno ponovno kršitev (zgoraj v točki 38 navedena sodba Aalborg Portland in drugi/Komisija, EU:C:2004:6, točke od 89 do 91).

108 Vendar mora Komisija vsakič, ko se odloči, da bo na podlagi konkurenčnega prava naložila globe, spoštovati splošna pravna načela, med katerimi sta načeli enakega obravnavanja in sorazmernosti, kot ju razlagajo sodišča Unije (sodba z dne 27. septembra 2006, Archer Daniels Midland/Komisija, T-59/02, ZOdl., EU:T:2006:272, točka 315). V skladu z ustaljeno sodno prakso načelo enakega obravnavanja ali prepovedi diskriminacije zahteva, da se primerljive okoliščine ne obravnavajo različno

in da se različne okoliščine ne obravnavajo enako, razen če je takšna obravnava objektivno utemeljena (glej sodbo z dne 14. maja 1998, BPB de Eendracht/Komisija, T-311/94, Recueil, EU:T:1998:93, točka 309 in navedena sodna praksa).

109 V obravnavanem primeru je treba najprej poudariti, da tožeča stranka ne izpodbija tega, da v referenčnem letu, torej leta 2003, ni zabeležila prodaje GIS, saj je svojo dejavnost v tem sektorju leta 2002 prenesla na družbo TM T&D.

110 To pomeni, da globe tožeče stranke ni bilo mogoče izračunati točno tako, kot globo evropskih naslovnikov odločbe iz leta 2007, in da torej njen položaj v zvezi s tem ni primerljiv s položajem evropskih naslovnikov.

111 V teh okoliščinah se je Komisija pravilno odločila, da določi hipotetičen izhodiščni znesek za družbo TM T&D in da ga razdeli med njeni delničarki, namesto da razdeli svetovno prodajo GIS družbe TM T&D med njeni delničarki in da njuna posamična izhodiščna zneska določi na podlagi njunih deležev v navedeni prodaji.

112 Kot je namreč razvidno iz točke 2 obrazložitve izpodbijanega sklepa in iz točke 61 obrazložitve odločbe iz leta 2007, je bila družba TM T&D skupno podjetje v izključni lasti, odgovorno za proizvodnjo in prodajo GIS. Tako je bila družba TM T&D subjekt, ločen od svojih delničark, čeprav pod njunim skupnim nadzorom.

113 To izhaja poleg tega iz točke 7.2.7 odločbe iz leta 2007, ki se nanaša na opredelitev njenih naslovnikov. V točkah 407 in 435 obrazložitve navedene odločbe je bila tožeči stranki in družbi Toshiba kot delničarkama namreč izrecno pripisana odgovornost za „kršitev, ki jo je storila družba TM T&D med 1. oktobrom 2002 in 11. majem 2004“.

114 Trditve tožeče stranke ne morejo omajati te ugotovitve.

115 Tožeča stranka namreč v okviru svojega prvega sklopa trditev, navedenem zgoraj v točki 102, meni, da je iz točk od 59 do 62 in 66 obrazložitve izpodbijanega sklepa razvidno, da bi morala biti globa določena na podlagi vrednosti posamične prodaje GIS, ki sta jo leta 2003 uresničili tožeča stranka in družba Toshiba.

116 Kot pa je bilo že ugotovljeno zgoraj v točki 96, je iz točk 59 in 60 obrazložitve izpodbijanega sklepa razvidno, da je treba v primeru tožeče stranke v skladu s posebnimi pravili uporabiti splošno pravilo, ki mu je sledila odločba iz leta 2007 in pri katerem je vztrajalo Splošno sodišče v zgoraj v točki 8 navedeni sodbi Mitsubishi Electric/Komisija, (EU:T:2011:345), ker tožeča stranka v navedenem letu ni zabeležila prodaje GIS, saj je svojo dejavnost v tem sektorju prenesla na družbo TM T&D.

117 To razlago potrjujeta tako točki 62 in 66 obrazložitve izpodbijanega sklepa kot zgoraj v točki 8 navedena sodba Mitsubishi Electric/Komisija (EU:T:2011:345), v kateri je Splošno sodišče izrecno navedlo, da je metoda, ki jo je v izpodbijanem sklepu uporabila Komisija, primerna.

118 Glede drugega sklopa trditev, navedenega zgoraj v točki 103, tožeča stranka poudarja, da ker je cilj določitve njenega izhodiščnega zneska globe to, da se ji naloži posamična globa, se Komisija ne bi smela sklicevati na to, da je leta 2003 sodelovala pri kršitvi prek družbe TM T&D. Kar zadeva globo, ki ustreza obdobju pred ustanovitvijo družbe TM T&D, ki je posamična globa, naložena tožeči stranki, bi moral biti izhodiščni znesek, ki se uporabi, izračunan v skladu z isto metodologijo kot je tista, ki je bila uporabljena za ostale udeležence pri kršitvi, torej na podlagi njenega prometa leta 2003. Izhodiščni znesek družbe TM T&D naj bi bil različen znesek, ki se uporabi za obdobje dejavnosti družbe TM T&D.

119 V zvezi s tem je bilo v točkah 109 in 110 zgoraj že navedeno, da globe tožeče stranke ni bilo mogoče izračunati točno tako, kot globo evropskih naslovnikov odločbe iz leta 2007, saj ni imela lastnega prometa leta 2003 kar zadeva GIS. Dejstvo, da so bile globe z izpodbijanim sklepom naložene le tožeči stranki in družbi Toshiba, ker je družba TM T&D leta 2005 prenehala, ne more pomeniti, da bi morala Komisija umetno razdeliti promet zadnjenavedene družbe in spregledati dejstvo, da je bila v referenčnem letu na trgu dejavna kot subjekt, ločen od svojih delničark. Tak pristop bi namreč dejansko pripeljal do oddaljitve od namere Komisije, da se pri določitvi glob opre na promet, ustvarjen v navedenem letu.

120 V okviru tretjega sklopa trditev, navedenega v točki 104 zgoraj, tožeča stranka izpodbija to, da bi bila posledica uporabe metode, ki jo je predlagala, „uporaba virtualnega prometa leta 2001“. V tem kontekstu pojasnjuje, da bi del prometa, ki bi ji bil pripisan v skladu z metodo, ki jo zagovarja, vedno predstavljal del prometa družbe TM T&D leta 2003, nepovezan z njenim prometom leta 2001.

121 V zvezi s tem je treba priznati, da pomen petega stavka v točki 66 obrazložitve izpodbijanega sklepa, v katerem je navedeno, da bi bila metoda, ki jo predlaga tožeča stranka, „neprimerna, ker bi povzročila primerjavo virtualnega prometa [tožeče stranke] in družbe Toshiba leta 2001 s prometom ostalih podjetij leta 2003“, ni povsem jasen, zlasti zato, ker Komisija ni opredelila pojma „virtualni promet leta 2001“.

122 Vendar je Komisija v tretjem in četrtem stavku točke 66 obrazložitve izpodbijanega sklepa pojasnila, da metoda, ki jo je predlagala tožeča stranka, ne bi omogočala prikaza teže prispevka družbe TM T&D pri kršitvi kot subjekta, ki je leta 2003 pri njej sodeloval. V petem stavku te točke 66 obrazložitve je tako v kontekstu stavkov pred njim izraženo, da bi po mnenju Komisije metoda, ki jo predlaga tožeča stranka, pri določitvi virtualnega prometa delničark družbe TM T&D povzročila umetno razdelitev prometa družbe TM T&D kljub njenemu statusu subjekta, ločenega od svojih delničark. Kot je razvidno iz točk od 111 do 113 in 119 zgoraj pa je ta ugotovitev Komisije utemeljena.

123 Ob upoštevanju navedenega je treba osmi tožbeni razlog zavrniti.

Šesti tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja in načela sorazmernosti pri določitvi delov izhodiščnega zneska družbe TM T&D, ki se razdeli med tožečo stranko in družbo Toshiba

124 Tožeča stranka v okviru šestega tožbenega razloga trdi, da je Komisija pri izračunu globe v točki 62 obrazložitve izpodbijanega sklepa izhodiščni znesek družbe TM T&D nepravilno razdelila med njo in družbo Toshiba. Odločitev Komisije, da izhodiščni znesek družbe TM T&D razdeli glede na delež prodaje GIS, ki sta jo v letu pred ustanovitvijo družbe TM T&D, torej leta 2001, ustvarili tožeča stranka in družba Toshiba, naj bi namreč povzročila precenitev dela izhodiščnega zneska družbe TM T&D, ki se pripiše tožeči stranki.

125 Tožeča stranka v tem kontekstu poudarja, da njena odločitev, da svojo dejavnost na področju GIS opravlja prek družbe TM T&D, ne more biti upoštevna v okviru izračuna globe. Ker pa je bila družba TM T&D skupno podjetje v izključni lasti, katerega pravice, obveznosti, pristojnosti odločanja in ugodnosti so se razdeljevale na enaka dela med dvema delničarkama, tožeča stranka meni, da bi ji morala Komisija pripisati 50 % izhodiščnega zneska družbe TM T&D.

126 Tožeča stranka dodaja, da se cilj, na kateri se sklicuje Komisija, da bi upravičila razdelitev izhodiščnega zneska družbe TM T&D, ni uresničeval pri evropskih proizvajalcih. Izhodiščni zneski zadnjenavedenih so bili namreč določeni zgolj ob upoštevanju njihovega prometa v zadnjem celem letu kršitve, torej leta 2003, ne da bi se Komisija pri tem poglobila v to, ali je ta promet reprezentativen. Natančneje, Komisija je izhodiščni znesek za družbo Schneider določila na 40 % izhodiščnega zneska družbe VA

Tech, ker je ta odstotek ustrezal odstotku njene udeležbe v družbi VAS, pri čemer ni ugotavljala točnega deleža prodaje družbe Schneider, ki je bila prenesena na družbo VA Tech ob ustanovitvi družbe VAS.

127 V teh okoliščinah tožeča stranka meni, da jo je Komisija neupravičeno obravnavala drugače.

128 Nazadnje, tožeča stranka trdi, da bi morala Komisija izhodiščni znesek družbe TM T&D razdeliti med njeni delničarki glede na njuno udeležbo v tej družbi, da bi se izognila vrnitvi v leto 2001 v okviru primerjave položajev različnih proizvajalcev leta 2003, kot je razvidno iz trditve Komisije, navedene v točki 66 obrazložitve izpodbijanega sklepa.

129 Komisija izpodbija utemeljenost trditev tožeče stranke. Na eni strani poudarja, da je Splošno sodišče v zgoraj v točki 8 navedeni sodbi Mitsubishi Electric/Komisija, (EU:T:2011:345), priznalo upoštevnost cilja, ki ga uresničuje pri razdelitvi izhodiščnega zneska družbe TM T&D. Na drugi strani naj bi se primer družbe Schneider od obravnavane zadeve razlikoval v več pogledih.

130 Najprej je treba spomniti, da se je Komisija v točkah 62 in 67 obrazložitve izpodbijanega sklepa odločila, da hipotetičen izhodiščni znesek družbe TM T&D razdeli med tožečo stranko in družbo Toshiba glede na njun delež prodaje GIS leta 2001, da bi zagotovila prikaz neenakih sposobnosti tožeče stranke in družbe Toshiba prispevanja h kršitvi v obdobju pred ustanovitvijo družbe TM T&D. Ker je bil tržni delež tožeče stranke v zvezi z GIS bistveno večji od deleža družbe Toshiba, sta ji bili v točki 63 obrazložitve izpodbijanega sklepa naloženi približno dve tretjini izhodiščnega zneska družbe TM T&D, medtem ko je bila družbi Toshiba naložena zgolj ena tretjina tega zneska.

131 V zvezi s tem, prvič, ni sporno, da sta imeli tožeča stranka in družba Toshiba v lasti vsaka 50 % kapitala družbe TM T&D. Vendar ta okoliščina ne vpliva na dejstvo, da dejavnosti na področju GIS, ki sta jih zadnjenavedeni prenesli na družbo TM T&D ob njeni ustanovitvi, in tržni deleži, ki so ustrezali tem dejavnostim, niso bili enaki zaradi različnega konkurenčnega položaja tožeče stranke in družbe Toshiba na trgu GIS v upoštevnem trenutku.

132 V teh okoliščinah se tožeča stranka neupravičeno sklicuje na svoj delež udeležbe in delež udeležbe družbe Toshiba v kapitalu družbe TM T&D, ki sta se lahko izoblikovala ali bila pod vplivom okoliščin, ki niso povezane s trgom GIS, da bi s tem nasprotovala upoštevanju resničnega položaja na tem trgu, kakršnega potrjuje promet leta 2001, zadnjega celega leta pred ustanovitvijo družbe TM T&D.

133 Drugič, v zvezi z očitkom, ki se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja, je treba opozoriti, da je iz sodne prakse, navedene v točki 108 zgoraj, razvidno, da vsakič, ko se Komisija odloči, da bo na podlagi konkurenčnega prava naložila globe, navedeno načelo zahteva, da se primerljive okoliščine ne obravnavajo različno in da se različne okoliščine ne obravnavajo enako, razen če je takšna obravnava objektivno utemeljena.

134 V obravnavani zadevi ni sporno, da je bila globa tožeče stranke izračunana v skladu z drugačnimi pravili od tistih, ki so bila uporabljena pri izračunu glob evropskih proizvajalcev. Vendar je treba poudariti, da je bila tožeča stranka v drugačnem položaju v primerjavi z navedenimi proizvajalci na splošno in v primerjavi z družbo Schneider posebej.

135 Na eni strani je dejavnosti na področju GIS, ki sta jih prej opravljali tožeča stranka in družba Toshiba, v referenčnem letu namreč opravljalo njuno skupno podjetje TM T&D. Ta okoliščina primer tožeče stranke razlikuje od primerov evropskih podjetij, razen družbe Schneider in družbe VA Tech, ki sta svoje dejavnosti na področju GIS združili v družbo VAS.

136 Na drugi strani tožeča stranka neupravičeno trdi, da Komisija ni nameravala prikazati konkurenčnih položajev dveh delničark družbe VAS, in sicer družb Schneider in VA Tech, pri določitvi njunih glob. Kot je bilo ugotovljeno v točki 275 zgoraj v točki 8 navedene sodbe Mitsubishi Electric/Komisija,

(EU:T:2011:345), je Komisija namreč istemu cilju sledila v točki 489 obrazložitve odločbe iz leta 2007, v kateri se je izrecno sklicevala na „prispevek družbe Schneider k skupnemu podjetju z vidika prodaje“ ob ustanovitvi družbe VAS. Vendar je Komisija presodila, da se je ta prispevek ustrezno odražal v odstotku udeležbe družbe Schneider v kapitalu družbe VAS.

137 V obravnavani zadevi pa je Komisija imela izrecne in jasne elemente, in sicer promet tožeče stranke in družbe Toshiba leta 2001, iz katerega je bilo razvidno, da odstotek njunih udeležb v kapitalu družbe TM T&D ni odražal njunega posamičnega položaja na trgu v večjem delu kršitvenega obdobja. V zvezi s tem se tožeča stranka sploh ne sklicuje na obstoj teh elementov kar zadeva položaj družbe Schneider v družbi VAS.

138 V teh okoliščinah odločitev Komisije, da kot merilo za razdelitev izhodiščnega zneska družbe TM T&D ne upošteva odstotka udeležbe tožeče stranke in družbe Toshiba v njenem kapitalu, temveč prodajo GIS tožeče stranke in družbe Toshiba leta 2001, ne pomeni kršitve načela enakega obravnavanja.

139 Kar zadeva trditev tožeče stranke v tem kontekstu, in sicer, da Komisija ni utemeljila, zakaj jo je obravnavala drugače, je treba napotiti na točke od 80 do 82 zgoraj.

140 Tretjič, kar zadeva trditev tožeče stranke, navedeno zgoraj v točki 128, je sicer res, da upoštevanje prodaje GIS tožeče stranke in družbe Toshiba, ustvarjene leta 2001, kot merilo za razdelitev, teži k uvedbi izračuna elementa, ki napotuje na leto, ki ni referenčno, in sicer leto 2003.

141 Vendar, najprej, ni sporno, da je bistven podatek, na katerem temelji metoda, ki jo je uporabila Komisija, promet družbe TM T&D v referenčnem letu, kar pomeni, da navedena metoda omogoča objektivno primerjavo z drugimi podjetji, ki so sodelovala v kartelu. Ta okoliščina je sicer izrecno navedena v točki 66 obrazložitve izpodbijanega sklepa.

142 Dalje, kot je razvidno iz točk 131 in 132 zgoraj, upoštevanje prodaje GIS tožeče stranke in družbe Toshiba leta 2001 omogoča prikaz njunega resničnega položaja na trgu GIS v večjem delu kršitvenega obdobja, ta položaj pa ni bil dosledno razviden iz odstotkov njune udeležbe v kapitalu družbe TM T&D.

143 Nazadnje, upoštevanje prodaje GIS tožeče stranke in družbe Toshiba leta 2001 kot merila za razdelitev izhodiščnega zneska družbe TM T&D je bilo v točki 276 zgoraj v točki 8 navedene sodbe Mitsubishi Electric/Komisija (EU:T:2011:345) izrecno priznano kot metoda, ki omogoča uskladitev načela enakega obravnavanja, v skladu s katerim je treba za vse udeležence pri kršitvi upoštevati isto referenčno leto, z namero Komisije, da prikaže neenak konkurenčni položaj tožeče stranke in družbe Toshiba ob ustanovitvi družbe TM T&D.

144 Ob upoštevanju navedenega je treba šesti tožbeni razlog zavrniti.

Tretji tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti, ker je Komisija globo tožeče stranke izračunala enako kot globe evropskih proizvajalcev

145 Tožeča stranka v okviru tretjega tožbenega razloga trdi, da je Komisija kršila načelo sorazmernosti, ker je njeno globo izračunala enako kot globe evropskih proizvajalcev. Pojasnjuje, da je sodelovala pri sporazumu GQ, izpodbija, da je sodelovala pri skupnem dogovoru, in ni sodelovala pri dogovoru EQ, za kateri sploh ni vedela. V teh okoliščinah, tudi ob predpostavki, da bi ji bilo mogoče pripisati odgovornost za skupni dogovor, naj bi bil pristop Komisije – s tem, da jo je sankcionirala enako kot evropske proizvajalce, čeprav so ti, poleg pri skupnem dogovoru in sporazumu GQ, sodelovali tudi pri sporazumu EQ – v nasprotju z načeli pravičnosti in sorazmernosti. Kot je razvidno iz sodne prakse je treba namreč sodelovanje pri dveh zelo resnih kršitvah sankcionirati strožje kot sodelovanje pri samo eni resni kršitvi.

146 Tožeča stranka dodaja, da je v tem kontekstu Komisija v svojem odgovoru na njeno pritožbo zoper zgoraj v točki 8 navedeno sodbo Mitsubishi Electric/Komisija, (EU:T:2011:345) priznala, da je družba ABB povečala kršitev s tem, da je priznala, da so bili v njej poleg evropskih proizvajalcev udeleženi tudi japonski proizvajalci.

147 Tudi kršitve, pri katerih je sodelovala tožeča stranka, po njenem mnenju kažejo različno stopnjo resnosti. Medtem ko je sporazum EQ povzročil odpravo konkurence med resničnimi konkurenti na evropskem trgu in je torej imel resne posledice na evropskem trgu, naj bi sporazum GQ in domnevni skupni dogovor, ob predpostavki, da je dokazan, v najslabšem primeru lahko odpravila potencialne konkurente. V resnici pa naj sporazum GQ in domnevni skupni dogovor ne bi imela nobenega učinka v EGP, ker japonski proizvajalci, med drugim tožeča stranka, niso resni konkurenti na tem ozemlju zaradi objektivnih gospodarskih in tehničnih ovir.

148 Komisija izpodbija utemeljenost trditev tožeče stranke. Navaja, natančneje, da je bila kršitev, ki je bila ugotovljena z odločbo iz leta 2007, enotna in trajajoča kršitev in da sodelovanje japonskih podjetij, med katerimi je tožeča stranka, pri tej kršitvi, ni imelo manjše teže od sodelovanja evropskih podjetij.

149 Najprej je treba poudariti, da ugotovitev tožeče stranke, na podlagi katere izpodbija svoje sodelovanje pri skupnem dogovoru, presega predmet tega spora. Sodelovanje tožeče stranke pri skupnem dogovoru je bilo namreč ugotovljeno v odločbi iz leta 2007, ki je postala pravnomočna v zvezi s tem po izdaji zgoraj v točki 25 navedene sodbe Siemens/Komisija (EU:C:2013:866). Izpodbijani sklep pa se ne nanaša na ugotovitev sodelovanja tožeče stranke pri kršitvi, temveč zgolj na globo, ki ji jo je treba posledično naložiti.

150 Kar pa zadeva ostale očitke je treba v skladu s sodno prakso, če je kršitev storilo več podjetij, preučiti relativno težo sodelovanja vsakega od njih (glej sodbo z dne 8. julija 1999, Komisija/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Recueil, EU:C:1999:356, točka 150 in navedena sodna praksa). Tako je treba dejstvo, da podjetje ni bilo udeleženo v vseh elementih kartela ali je imelo manjšo vlogo v okviru te udeležbe, upoštevati pri presoji teže kršitve in določitvi globe (zgoraj navedena sodba Komisija/Anic Partecipazioni, EU:C:1999:356, točka 90).

151 Na prvem mestu, v obravnavani zadevi je bilo zgoraj v točkah od 2 do 4 že opozorjeno, da je Komisija v odločbi iz leta 2007 ugotovila obstoj enotne in trajajoče kršitve, ki zajema skupni dogovor, sporazum GQ in sporazum EQ. Tožeča stranka tako napačno sklepa, da so evropska podjetja sodelovala pri dveh kršitvah, ona pa le pri eni.

152 Na drugem mestu, v nasprotju s trditvami tožeče stranke njen prispevek h kršitvi ni manjši zato, ker ni sodelovala pri dodeljevanju projektov GIS v EGP, ki je bilo urejeno s sporazumom EQ.

153 V zvezi s tem je sicer res, da sodelovanje japonskih in evropskih proizvajalcev pri sporazumih in usklajenih ravnanjih, ki so bili ugotovljeni v odločbi iz leta 2007 in ki so se nanašali na EGP, ni bilo enako. Japonska podjetja, med katerimi je tožeča stranka, so se namreč v okviru skupnega dogovora zavezala, da ne bodo prodrla na trg EGP, njihovo sodelovanje je torej obsegalo opustitev ravnanja. Evropska podjetja pa so si razdelila različne projekte GIS na tem trgu, in sicer s tajnimi dejanji (glej v tem smislu sodbo z dne 12. julija 2011, Toshiba/Komisija, T-113/07, ZOdl., EU:T:2011:343, točka 260).

154 Vendar je treba poudariti, da je bila opustitev ukrepanja japonskih podjetij, med katerimi je tožeča stranka, prvi pogoj za to, da se je lahko projekte GIS v EGP dodeljevalo evropskim proizvajalcem v skladu s pravili, dogovorjenimi za to (zgoraj v točki 153 navedena sodba Toshiba/Komisija, EU:T:2011:343, točka 261). Tako so japonska podjetja s tem, da so spoštovala svoje zaveze na podlagi skupnega dogovora, prispevala, kolikor je bilo potrebno, k uresničitvi kršitve kot celote.

155 Poleg tega je Splošno sodišče v točkah 220 in 226 zgoraj v točki 153 navedene sodbe Toshiba/Komisija, (EU:T:2011:343), ugotovilo, da je sodelovanje japonskih podjetij pri skupnem dogovoru, ki je zajemal mehanizme obveščanja in vračunavanja v kvote, pomenilo, da so bila seznanjena z dejstvom, da so bili projekti GIS v EGP rezervirani za evropske proizvajalce, in da so lahko razumno domnevala, da so bili ti projekti dodeljeni v okviru tajnega mehanizma. Ne glede na to, ali so japonski proizvajalci bili seznanjeni s sporazumom EQ, so bili tako seznanjeni s kršitvenim ravnanjem, ki ga je ta urejal.

156 Zato je treba ugotoviti, da je prispevek tožeče stranke h kršitvi primerljiv s prispevkom evropskih podjetij.

157 Na tretjem mestu, niti trditve tožeče stranke v zvezi s tem, da naj bi družba ABB povečala kršitev s tem, da je priznala, da je ta zajemala tudi japonske proizvajalce, ni mogoče sprejeti. Res je sicer, da več kot je udeležencev, bolj je kršitev resna. Vendar na podlagi te okoliščine ni mogoče izpeljati utemeljenih ugotovitev glede relativnega prispevka sodelovanja različnih skupin teh udeležencev pri zadevni kršitvi.

158 Na četrtem mestu, kar zadeva primerjavo teže različnih zadevnih protikonkurenčnih ravnanj, skuša tožeča stranka na eni strani umetno razcepiti različne sestavine enotne kršitve, ugotovljene v odločbi iz leta 2007.

159 Na drugi strani trditev tožeče stranke temelji na dejanski predpostavki, da ni bila resna konkurentka v EGP. Kot pa je razvidno iz točk od 161 do 182 spodaj, tožeča stranka te predpostavke ni zadostno pravno dokazala, kar pomeni, da je v okviru obravnavanega tožbenega razloga ni mogoče upoštevati.

160 Na podlagi vsega navedenega je treba tretji tožbeni razlog zavrniti.

Četrti tožbeni razlog: napaka, ki naj bi jo Komisija storila s tem, da pri ugotavljanju vpliva ravnanja tožeče stranke in pri izračunu globe tožeče stranke ni upoštevala dokazov tehnične in ekonomske narave

161 Tožeča stranka v okviru četrtega tožbenega razloga trdi, da je Komisija storila napako s tem, da pri določitvi vpliva njenega ravnanja in pri izračunu njene globe ni upoštevala dokazov tehnične in ekonomske narave. Pojasnjuje, da je, potem ko je prejela obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah iz leta 2006, najela neodvisne strokovnjake za pripravo tehničnega poročila in ekonomskega poročila, v katerih je onkraj razumnega dvoma dokazano, da neevropski ponudnik, razen omejene in specifične prodaje, ni imel nikakršne možnosti za prodor na evropski trg GIS med letoma 1988 in 2004 zaradi ekonomskih in tehničnih ovir (v nadaljevanju: zunanji poročili).

162 Komisija pa naj pri analizi posledic domnevnih kršitev na evropskem trgu zunanjih poročil ne bi upoštevala in naj ne bi podala podrobnih trditev, s katerimi bi ju omajala. Opredelila naj bi ju namreč zgolj kot splošni študiji, čeprav sta vsebovali verodostojno pojasnilo o neobstoju prodaje tožeče stranke v Evropi, ki je upoštevno tudi glede odgovornosti podjetja na podlagi člena 101 PDEU.

163 Tako je Komisija po mnenju tožeče stranke storila napako s tem, da je izhajala iz predpostavke, da bi tožeča stranka lahko prodajala GIS v Evropi kljub nedvoumnim ugotovitvam iz zunanjih poročil, da tožeča stranka v večjem delu kršitvenega obdobja teh GIS ne bi mogla prodajati neposredno evropskim strankam. Zato naj bi Komisija pri določitvi globe kršila obveznost preučitve ekonomskega učinka morebitnega protikonkurenčnega ravnanja, s čimer naj bi tožeči stranki naložila nesorazmerno globo.

164 Komisija izpodbija utemeljenost trditev tožeče stranke, predvsem pa upoštevnost in dokazno vrednost zunanjih poročil.

165 V zvezi s tem je iz točke 1 A Smernic o načinu določanja glob razvidno, da je treba pri določitvi globe upoštevati dejansko gospodarsko zmožnost kršiteljev, da povzročijo večjo škodo drugim subjektom, zlasti potrošnikom.

166 Utemeljitev tožeče stranke se načeloma nanaša na to, da s svojim sodelovanjem pri kršitvi ni mogla povzročiti škode konkurenci v EGP, v nasprotju s tem, kar je ugotovila Komisija v točkah od 314 do 318 obrazložitve odločbe iz leta 2007, ki ju je v obravnavani zadevi mogoče upoštevati, ker vanju ne posega zgoraj v točki 8 navedena sodba Mitsubishi Electric/Komisija, (EU:T:2011:345).

167 Na prvem mestu, v zvezi s tem, kot je Komisija ugotovila v točki 317 obrazložitve odločbe iz leta 2007, obstoj skupnega dogovora, zlasti mehanizma obveščanja in vračunavanja v kvote, pomeni, da so evropski proizvajalci japonske proizvajalce šteli za morebitne resne konkurente ne glede na nekatere objektivne vstopne ovire, katerih obstoja Komisija tudi ne izpodbija. Če to ne bi bilo tako, evropski proizvajalci ne bi sklenili in upoštevali skupnega dogovora, saj bi s tem izgubili del projektov GIS zunaj EGP. Ker so bili evropski proizvajalci zaradi svojega privilegiranega položaja v Evropi v še posebej ugodnem položaju za presojo položaja v EGP, je njihovo strinjanje s skupnim dogovorom dokaz, ki resno vzbuja dvom o verjetnosti teze, ki jo zagovarja tožeča stranka (glej po analogiji sodbo z dne 12. julija 2011, Hitachi in drugi/Komisija, T-112/07, ZOdl., EU:T:2011:342, točka 319).

168 Na drugem mestu, navesti je treba, da sta bili zunanji poročili, ki ju je predložila tožeča stranka, pripravljeni zaradi posebnih potreb obrambe v postopku, ki je pripeljal do sprejetja odločbe iz leta 2007. Kot navaja Komisija v točki 318 obrazložitve odločbe iz leta 2007, sta ti poročili napisani na splošno in v njih ni navedeno, da je tožeča stranka razpravljala o izvedljivosti ali poslovni priložnosti prodora na trg EGP.

169 Poleg tega je treba, kar zadeva ekonomsko poročilo, navesti, da nekatere navedene trditve temeljijo na razlikah med nacionalnimi trgi v Evropi, pa tudi na dajanju prednosti dobaviteljem že nameščene opreme. Vendar naj bi, vsaj kar zadeva države, ki niso matične, razlike med nacionalnimi trgi vplivale tudi na evropske proizvajalce, kar pomeni, da japonski proizvajalci v zvezi s tem niso bili *a priori* v slabšem položaju. Prav tako predhodno zadovoljivo sodelovanje z dobaviteljem druge dobavitelje pogosto postavlja v slabši položaj, ne glede na to, ali so evropski ali japonski (glej po analogiji zgoraj v točki 167 navedeno sodbo Hitachi in drugi/Komisija, EU:T:2011:342, točka 323).

170 Nekatere trditve, navedene v ekonomskem poročilu, poleg tega niso prepričljive.

171 Tako kar zadeva institucionalne ovire, navedene v točki 3 tega poročila, avtorji tega poročila priznavajo, da so se te ovire od leta 1996 zmanjšale.

172 Pri analizi stroškov proizvodnje iz točke 4.1 ekonomskega poročila se avtorji, kar zadeva stroške dela, opirajo na „povprečno razliko“ v obdobju med letoma 1980 in 2003. Ta pretirano posplošen pristop v izračun vključuje podatke za leta, ki niso upoštevna, še bolj pa zanemarja dejstvo, da je bila razlika občutno manjša v nekaterih obdobjih, zlasti med letoma 1996 in 2003, kot je razvidno iz postavke 4 na 15. strani ekonomskega poročila. Kar zadeva stroške jekla, so tudi podatki v tabeli 4 na 16. strani ekonomskega poročila, v skladu s katerimi je bila cena na Japonskem nižja za 3 % med letoma 1997 in 2004, kar je v protislovju z ugotovitvijo avtorjev na isti strani, in sicer, da „Japonska ni v prednosti ali na izgubi kar zadeva jeklo“. Zato razlika stroškov proizvodnje v višini 22 %, navedena v tabeli 5 ekonomskega poročila, ni verodostojna, zlasti kar zadeva drugo polovico kršitvenega obdobja.

173 Kar pa zadeva tehnično poročilo, je njegov avtor v preteklosti s tožečo stranko sodeloval pri dveh projektih, kar zbuja določen dvom o njegovi nepristranskosti. Očitno je tudi, da ima zadevni strokovnjak neposredno podrobno znanje samo glede trga Združenega kraljestva, njegove ugotovitve v zvezi z drugimi državami EGP pa temeljijo na informacijah, ki so jih predložile druge osebe, ki so

dejavne v tem sektorju, kot je razvidno iz točk 1, 20, 22 in 31 tehničnega poročila. Poleg tega se nekatere od teh ugotovitev iz točk 4, 5, 31 in 32 tehničnega poročila ne nanašajo na tehnično področje ali pa so oblikovane dokaj nekategorično, če ne kar posebej previdno.

174 Vendar sta v tehničnem poročilu navedeni dve težavi tehnične narave, ki sta *a priori* upoštevni, in sicer, prvič, delna neprimerljivost nabora GIS tožeče stranke s parametri, po katerih povprašujejo evropske stranke, ki je navedena v točkah 29 in 30 tehničnega poročila, in drugič, nujnost izvedbe dodatnih testov v neodvisnem laboratoriju, ki ga na splošno priznavajo evropske stranke, ki je navedena v točki 28 tehničnega poročila. Toda avtor tehničnega poročila v točki 30 tega poročila priznava, da bi tožeča stranka lahko zasnovala proizvode za evropski trg. Njegov edini pomislek v zvezi s tem se nanaša na strošek tega ukrepa, ki pa je preudarek, ki presega kontekst tehničnega poročila in s tem strokovno področje njegovega avtorja.

175 Poleg tega je Splošno sodišče v zgoraj v točki 167 navedeni sodbi Hitachi in drugi/Komisija (EU:T:2011:342) v zvezi s tem že ugotovilo, da mora japonski proizvajalec, ki želi prodreti na trg EGP, zadevni proizvod prilagoditi veljavnim predpisom na podlagi standardov, ki jih je določila Mednarodna elektrotehniška komisija, opraviti določeno število preskusov skladnosti in pridobiti ustrezna spričevala. Vendar tožeča stranka ne zanika, da je bilo japonskim proizvajalcem v preteklosti omogočeno izpolnjevanje teh formalnosti, kadar so občasno prodajali proizvode GIS v EGP in še pogosteje na drugih območjih, na katerih se prav tako uporabljajo standardi, ki jih je določila Mednarodna elektrotehniška komisija (glej po analogiji zgoraj v točki 167 navedeno sodbo Hitachi in drugi/Komisija, EU:T:2011:342, točka 321).

176 Tehnično poročilo se sklicuje tudi na dodatne tehnične zahteve in prakse, ki veljajo v nekaterih državah Zahodne Evrope. Vsaj kar zadeva države, ki niso matične države, so se v njih take zahteve uporabljale za vse morebitne proizvajalce, evropske in japonske (glej po analogiji zgoraj v točki 167 navedeno sodbo Hitachi in drugi/Komisija, EU:T:2011:342, točka 322).

177 Enako velja za domnevno dajanje prednosti domačim proizvajalcem, kar je navedeno v točkah 26 in 29 tehničnega poročila, saj iz izpodbijanega sklepa izhaja, da prav v državah EGP, ki niso matične države, ni bilo resnih domačih dobaviteljev. Tako razlogovanje se iz razlogov, navedenih zgoraj v točki 169, uporablja *a fortiori* za domnevno dajanje prednosti dobavitelju že nameščene opreme, navedeno v točkah 26, 28 in 31 tehničnega poročila.

178 Poleg tega je iz tehničnega poročila razvidno, da so se vstopne ovire, ki so v njem opisane, od druge polovice devetdesetih let večinoma postopoma zmanjšale.

179 Za konec preučitve poročil je treba poudariti, da je njuna dokazna vrednost omajana tudi z dejanskim položajem na trgu. Kot je bilo namreč opozorjeno v točki 175 zgoraj in kot je razvidno iz točke 316 obrazložitve odločbe iz leta 2007, je bila japonskim proizvajalcem, vključno s tožečo stranko, v kršitvenem obdobju omogočena občasna prodaja proizvodov GIS v EGP, pa tudi pogostejša prodaja v preostalem delu Evrope in v sredozemski regiji. Zato bi v upoštevnem obdobju lahko premagali ovire, podobne tistim, na katere se tožeča stranka sklicuje v obravnavani zadevi.

180 Na tretjem mestu, ugotoviti je treba, da bi lahko dolgotrajen obstoj skupnega dogovora in zato odsotnost japonskih proizvajalcev s trga EGP še umetno okrepila nekatere vstopne ovire, ki jih navaja tožeča stranka, predvsem tiste ovire, ki so povezane s tem, kako evropski kupci sprejemajo japonske dobavitelje. Vendar ni mogoče sprejeti, da se tožeča stranka sklicuje na posledice delovanja kršitve, pri kateri je sodelovala, da bi prosila za znižanje globe, ki ji je bila naložena za to kršitev (glej po analogiji zgoraj v točki 167 navedeno sodbo Hitachi in drugi/Komisija, EU:T:2011:342, točka 327).

181 Ob upoštevanju navedenega je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni pravno zadostno utemeljila svoje trditve, da s svojim sodelovanjem pri kršitvi ni mogla povzročiti škode konkurenci v EGP. V teh okoliščinah Komisiji ni mogoče očitati, da ni upoštevala navedene trditve pri izračunu globe tožeče stranke.

182 Zato je treba četrti tožbeni razlog zavrniti.

Drugi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve, načela enakega obravnavanja in načela sorazmernosti pri izračunu odvračalnega množitelja

183 Tožeča stranka trdi, da je Komisija pri izračunu odvračalnega množitelja, ki je bil zanjo uporabljen, kršila obveznost obrazložitve, načelo enakega obravnavanja in načelo sorazmernosti.

184 V zvezi s tem opozarja, da morajo biti pragi, ki se upoštevajo pri razdelitvi udeležencev kartela v kategorije, pri določitvi odvračalnih množiteljev določeni skladno in objektivno. Meni, da ne bi smela biti edina uvrščena v tretjo kategorijo z odvračalnim množiteljem 1,5, temveč v isto kategorijo kot družba ABB z množiteljem 1,25.

185 Na eni strani naj bi bila namreč razlika med njenim prometom in prometom družbe ABB primerljiva z razliko med prometom družbe Siemens in družbe Hitachi, ki sta bili uvrščeni v prvo kategorijo z odvračalnim množiteljem 2,5.

186 Na drugi strani naj bi bila razlika med prometom podjetij, ki spadajo v prvo in drugo kategorijo, in podjetij, ki spadajo v drugo in tretjo kategorijo, občutno večja kot razlika med prometom tožeče stranke in družbe ABB.

187 V tem kontekstu naj Komisija ne bi predložila objektivne utemeljitve za svoj pristop, s čimer naj bi kršila načeli enakega obravnavanja in sorazmernosti. Zato tožeča stranka meni, da bi moralo Splošno sodišče zanjo določiti odvračalni množitelj 1,25, tako kot v zgoraj v točki 66 navedeni sodbi Tokai Carbon in drugi/Komisija (EU:T:2004:118).

188 Komisija izpodbija utemeljenost trditev tožeče stranke.

189 V zvezi s tem je iz točke 320 zgoraj v točki 70 navedene sodbe Siemens/Komisija (EU:T:2011:68) razvidno, da so odvračalni množitelji, določeni v odločbi iz leta 2007, na katero napotujeta točki 70 in 71 obrazložitve izpodbijanega sklepa, sorazmerni s prometom vseh zadevnih podjetij, razen družbe Siemens, pri kateri je razmerje degresivno, saj je bil pri njej uporabljen enak množitelj kot pri družbi Hitachi, čeprav je bil svetovni promet prvonavedene družbe leta 2005 za več kot 6 milijard EUR večji od prometa družbe Hitachi.

190 V točki 320 zgoraj v točki 70 navedene sodbe Siemens/Komisija (EU:T:2011:68) je bilo poleg tega določeno, da tak odnos sorazmernosti izpolnjuje zahteve, navedene v točki 338 sodbe z dne 5. aprila 2006, Degussa/Komisija (T-279/02, ZOdl., EU:T:2006:103), v skladu s katero mora biti razdelitev podjetij v kategorije za potrebe določitve odvračalnega množitelja v skladu z načelom enakega obravnavanja objektivno utemeljena.

191 Splošno sodišče je v točki 322 zgoraj v točki 70 navedene sodbe Siemens/Komisija (EU:T:2011:68) prav tako zanikalo upoštevnost zgoraj v točki 66 navedene sodbe Tokai Carbon in drugi/Komisija (EU:T:2004:118), na katero se v obravnavani zadevi sklicuje tožeča stranka, ker je bila ta sodba izdana v drugačnih dejanskih okoliščinah.

192 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je bil odvračalni množitelj tožeče stranke določen v skladu z objektivno utemeljeno metodo, zlasti kar zadeva odločitev Komisije, da jo uvrsti v različno, in ne isto kategorijo kot družbo ABB.

193 Zato je treba zavrniti očitek v zvezi s kršitvijo načela enakega obravnavanja in načela sorazmernosti.

194 Ker torej tožeča stranka ni bila obravnavana neenako, Komisija ni bila dolžna posebej obrazložiti določitve njenega odvračalnega množitelja.

195 Poleg tega, kot je že bilo navedeno zgoraj v točki 70, iz točk od 310 do 317 sodbe Siemens/Komisija (EU:T:2011:68), navedene v tej točki 70, izhaja, da je Komisija v točki 491 obrazložitve odločbe iz leta 2007 pravno zadostno obrazložila elemente, ki jih je upoštevala pri povečanju izhodiščnega zneska glob zaradi odvračanja. Ker se ta ugotovitev uporablja tudi za odvračalni množitelj, naložen tožeči stranki v izpodbijanem sklepu, je treba ugotoviti, da je bilo tožeči stranki omogočeno, da se seznani z razlogi za to povečanje izhodiščnega zneska njene globe in da uveljavlja svoje pravice, ter da Splošno sodišče lahko opravi nadzor.

196 Zato je treba vsekakor zavrniti očitek, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, in drugi tožbeni razlog v celoti.

197 Ker so bili vsi tožbeni razlogi, navedeni v utemeljitev primarnega predloga, zavrnjeni, ga je treba zavrniti v celoti.

Podredni predlog za znižanje globe

198 Tožeča stranka v okviru podrednega predloga Splošnemu sodišču predlaga, naj spremeni člen 1 izpodbijanega sklepa tako, da se odpravi oziroma zniža globa, ki ji je bila naložena.

199 V zvezi s tem je treba poudariti, da v utemeljitev podrednega predloga ni naveden noben tožbeni razlog ali trditev, razen tistih, ki so navedeni v utemeljitev primarnega predloga. Zato ob upoštevanju zgoraj navedenih preudarkov in ker v obravnavani zadevi ni drugih elementov, na podlagi katerih bi bilo mogoče odpraviti oziroma znižati globo, ki je bila naložena tožeči stranki, v okviru izvajanja neomejene pristojnosti Splošnega sodišča podrednemu predlogu ni treba ugoditi.

200 Zato je treba tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

201 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Mitsubishi Electric Corp. se naloži plačilo stroškov.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 19. januarja 2016.

Podpisi

Kazalo

Dejansko stanje 1

Postopek in predlogi strank 4

Pravo 4

Primarni predlog za razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa 4

Prvi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve, načela dobrega upravljanja in pravice tožeče stranke do obrambe 5

– Očitki v zvezi s kršitvijo pravice tožeče stranke do obrambe 6

– Očitki v zvezi z obrazložitvijo izpodbijanega sklepa 7

Sedmi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve in pravice tožeče stranke do obrambe kar zadeva določitev delov izhodiščnega zneska družbe TM T&D, ki se razdeli med tožečo stranko in družbo Toshiba 10

Deveti tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve in pravice tožeče stranke do obrambe kar zadeva metodo določanja izhodiščnega zneska tožeče stranke za obdobje pred ustanovitvijo družbe TM T&D 11

Osmi tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja in načela sorazmernosti kar zadeva metodo določanja izhodiščnega zneska tožeče stranke za obdobje pred ustanovitvijo družbe TM T&D 13

Šesti tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja in načela sorazmernosti pri določitvi delov izhodiščnega zneska družbe TM T&D, ki se razdeli med tožečo stranko in družbo Toshiba 15

Tretji tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti, ker je Komisija globo tožeče stranke izračunala enako kot globe evropskih proizvajalcev 17

Četrti tožbeni razlog: napaka, ki naj bi jo Komisija storila s tem, da pri ugotavljanju vpliva ravnanja tožeče stranke in pri izračunu globe tožeče stranke ni upoštevala dokazov tehnične in ekonomske narave 19

Drugi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve, načela enakega obravnavanja in načela sorazmernosti pri izračunu odvračalnega množitelja 22

Podredni predlog za znižanje globe 23

Stroški 23